

Den Haag, 19 februari 2010

In uw brief van 16 september 2009 vraagt u om een reactie op de brief van ACCON AVM Groep te Horst, inzake de heffing van BPM bij kortdurend gebruik door een Nederlands ingezetene van een in het buitenland gehuurde kampeerauto. De briefschrijver vraagt aandacht voor de situatie van een cliënt die kampeerauto's met een Duits kenteken verhuurt aan inwoners van Nederland. De huurders gebruiken de auto's veelal voor langere vakanties buiten Nederland. Daarbij wordt de auto vaak maar één dag aan het begin en één dag aan het eind van de huurperiode in Nederland gebruikt, om in en uit te laden. Ik merk hierover het volgende op.

Inwoners van Nederland zijn in beginsel BPM verschuldigd als zij in Nederland gebruik maken van de weg met een in het buitenland geregistreerde auto waarvoor geen BPM is betaald. Bij het Belastingplan 2007 is echter in de Wet BPM een teruggaafregeling bij export opgenomen voor motorrijtuigen die na 15 oktober 2006 in de BPM-heffing zijn betrokken. De teruggaaf geldt mede voor in een ander land geregistreerde huur- en leaseauto's die tijdelijk in Nederland worden gebruikt door een inwoner van Nederland. Kern van de regeling is in die situatie, dat bij aanvang van het gebruik van de weg in Nederland de volledige BPM wordt betaald. Bij het einde van de gebruikperiode in Nederland, als de auto weer buiten Nederland wordt gebracht, wordt op verzoek de resterende BPM teruggegeven. Per saldo wordt dus slechts BPM geheven over een beperkte periode. Hiermee wordt voorkomen dat het vrije verkeer van diensten – in casu de huur of lease van een auto in een andere EU-lidstaat – wordt belemmerd door de heffing van de volle BPM.

Om het vrije verkeer van diensten verder te faciliteren is voorts in de wet een volledige vrijstelling van BPM (en motorrijtuigenbelasting) opgenomen voor kortdurende gebruikperiodes van auto's die vanuit het buitenland ter beschikking worden gesteld aan inwoners van Nederland. Ter vermijding van oneigenlijk gebruik wordt de vrijstelling per kenteken slechts één maal per jaar aan dezelfde persoon verleend. De door het kabinet voorgestelde maximale gebruiksduur voor deze vrijstelling was een maand. Bij het vrijwel kamerbreed aangenomen amendement Crone c.s. (Kamerstukken II, 2006/07, 30 804, nr. 17) werd deze termijn teruggebracht tot twee weken. De vrijstellingsregeling geldt voor alle personenauto's, motorrijwielen en bestelauto's in de zin van de Wet BPM – daaronder begrepen kampeerauto's – die vanuit een ander land ter beschikking worden gesteld van een inwoner van Nederland.

De brief van ACCON kan de vraag oproepen of de wettelijke periode van twee weken alsnog verlengd zou moeten worden naar 30 dagen. Zoals ook aangegeven in de brief zou daarmee worden aangesloten bij de in de omzetbelasting geldende termijn voor kortdurende verhuur van onder meer auto's bij de bepaling van de plaats van dienst. Met een dergelijke verlenging zou worden voorkomen dat in Nederland wonende huurders van een in een ander land geregistreerde kampeerauto in beginsel worden geconfronteerd met heffing en teruggaaf van BPM, in het geval dat zij in de periode tussen twee weken en 30 dagen na het eerste gebruik in Nederland de auto opnieuw een dag in Nederland gebruiken. Gevolg zou echter ook zijn dat de periode waarin klanten van binnenlandse autoverhuurders wel met (doorberekende) BPM worden geconfronteerd en klanten van buitenlandse autoverhuurders niet, wordt verlengd van twee weken naar 30 dagen. Dit aspect heeft in 2006 juist een rol gespeeld bij de bekorting van de vrijstellingsperiode door de Tweede Kamer.

Alles overziend bestaat er, mede gezien het door uw Kamer aangenomen amendement, op dit moment geen voornemen om de vrijstellingstermijn voor buitenlandse huurauto's te verruimen. Anderzijds bestaan er van mijn kant ook geen overwegende bezwaren tegen een eventuele verlenging van de vrijstellingstermijn voor buitenlandse huurauto's van twee weken naar 30 dagen.

De staatssecretaris van Financiën,
J. C. de Jager